

سُورَةُ النَّحْلِ سورہتی النحل

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ثَہوپہری میہربان وبہبہزی (ناویکی پیروزی خودایہ) الرَّحِيمِ ثَہوپہری بہخشنده (ناویکی پیروزی خودایہ)

أَتَىٰ وَاهَاتٍ أَمْرًا فَرَمَانِي اللَّهُ خُودَا فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ جَا پهلہی لیمہکهن سُبْحَنَهُ پَکی و بنگہردی بُوئہو

وَتَعَلَىٰ زُورِپُورُز و گہورہ و بلندترہ عَمَّا لَہوہی يُشْرِكُونَ ہاوہل و ہاوبہشی بُوَدادہننن (۱) يَنْزِلُ -

الْمَلٰئِكَةُ فَرِيشَتہکان (-دادہبہزئی) بِالرُّوحِ بہ رُوح و سَروش مِنْ لَہ اَمْرِهِ فَرَمَانِي خُوی عَلٰی بہسہر مَنْ ثَہوہی

يَشَاءُ ثَہو بیہوئیت مِنْ لَہ عِبَادِهِ بہندہکانی اَنْ کَہ اَنْذِرُوا بترسینن و بیداریکہنہوہ کَہ اَنَّهُ بِہدُنْیَاپی ثَہوہ لَا نِیہ

إِلٰهٍ (ہیچ) خُوداوپہرستراویک إِلَّا جگہلہ اَنَا مِنْ فَاتَّقُونَ جَا لیم بترسن و پاریزکار بن لیم (۲) خَلَقَ بہدِیہیناوہ و دروستیکردوہ

السَّمٰوٰتِ ثاسمانہکان وَالْاَرْضِ و زہوی بِالْحَقِّ بہ حق و راستی و رِہوایی تَعَلٰی پُورُز و گہورہ و بلندترہ عَمَّا لَہوہی

يُشْرِكُونَ ہاوہل و ہاوبہش دادہننن (۳) خَلَقَ بہدِیہیناوہ و دروستیکردوہ الْاِنْسٰنِ مَرُوفٍ مِنْ لَہ نُطْفَةٍ تَنوُکِیک

فَاِذَا هَر ثَہوہندہ هُوَ ثَہو خَصِيْمٌ دُورْثَمْنِیکِ مِیْنِ دِیار و ثاشکرایہ (۴) وَالْاَنْعٰمِ و مہر و مالات و ئازہلانی

خَلَقَهَا خولقاندوہ و دروستیکردوہ لَكُمْ بُوْتَانِ فِیْہَا تِیادیہ دِفءٌ گہری وَمَنْفِعٌ و چہندین سوود وَمِنْہَا و لَہوہی

تَأْكُلُوْنَ دہخُون (۵) وَلَكُمْ و بُو ئیوہ فِیْہَا - جَمَالَ جِوانی (-تیادیہ) حِین ثَہو کاتہی

تُرِیْحُونَ ئیوارہ (لہ لَہوہرگان) دہیانہیننہوہ وَحِین و ثَہوکاتہی تَسْرَحُونَ بہیانیان دہریاندہکهن (۶) وَتَجَلَّ و ہلَدہگریت

اَتَقَالِكُمْ بارہکانتان اِلٰی بُو بَلَدٍ شَار و خاکیکی لَمْ - تَكُونُوا ئیوہ پِیشان (-نہ) بَلِغِیہ دہگہیشتنی إِلَّا مَگہر

بِشَقِّ بہ نارِہحتیہکی زُوری اَلْاَنْفُسِ نَہفس و کَہسہکان اِنَّ بِہدُنْیَاپی رَبِّکُمْ پَروہردیگارتان لَرُؤُفٌ ہەر زُور بہسُوز و

رَحِيْمٌ ثَہوپہری میہربان وبہبہزیہ (۷) وَالْحَلِیلِ و ثَہسپِ وَالْبَغَالِ و ہِیستَرِ وَالْحَمِیرِ و گوئدرئِزِ لِرِکْبُوْہَا تا سواریان بن

وَزِينَةً وَجَوانِيهِ وَيَخْلُقُ و دروستی ده کات مَا لَا تَعْلَمُونَ شتانیک ئیوه نایزانن (۸) وَعَلَى و بۆلای اَللّٰهُ خودایه

قَصْدِ رَاسْتِه اَلْسَيْلِ رِيْگا و له و انيش هه يه جَا تَر خوار و خِيچ وَلَو و نه گهر شَاء بيوستبا لَهْدَكُمُ به دُنْياي رَيْنُمُونِي ده كردن

أَجْمَعِينَ گشتان (۹) هُوَ هەر ئەوە الَّذِي ئەوەی أُنْزِلَ دایبەزاند مِنْ لَه السَّمَاءَ ئاسمانەوه مَاءَ ئاوێک لَكُمْ بۆ ئێوە هەیه

مِنْهُ لِي شَرَابٍ خَوَّارِدْنَهُ وَ شَهْرَابِيَّ وَمِنْهُ وَ لَهْوِيش شَجَرٌ دَارُودِرْهَخْتَانِيك فَيَه تَيَايِدَا تُسِيمُون دَهْلَهْوَهْرِيْن (۱۰)

يُنْبِتُ شين ده کات لکم بۆتان به يى الزرع کشتوکال و الزيتون و زهيتوون و النخيل و دارخورما و الأعناب و جوره‌ها ترى

وَمِنْ وَ لَهُ كُلُّ هَمُوو اَثَرْتُ بهروبوومان اِنَّ بهدئنيابي فِي له ذَلِكْ ئهويان (ههيه) لَايَّة نيشانه گه ليكي زور لِقَوْم بوقهومي

يَتَفَكَّرُونَ بیرکهنه وه (۱۱) وَسَعَّرَ و ره خساندوویه تی و دهسته بهری کردوه لَكُمْ بۆتان اَیْلَ شهو وَالنَّهَارَ و رۆژگار

وَالشَّمْسُ وَرِجْدُ الْقَمَرِ مانگ و النُّجُوم و ئهستیرهکان مَسْحَرَت رهخسینراو و ژئیربارکراو ن بَأْمِرِهِ بهفه‌رمانی ئه‌و

إِنَّ به دُنْيَايَ فِي له ذَلِكَ ئەو یان (ههیه) لَايْت به لڤه و نیشانه ی زۆر گه وره و مه زن لَقَوْم بۆقه ومی يَعْقِلُون تیبگه ن و پښبگه ن

(۱۲) وَمَا وَهَىٰ ذَرًّاۙ دُرُوسَتِي كَرَدُوهُ لَكُمْ بُتَانَ فِي لَه الْأَرْضُ زَهْوَى مُخْتَلِفًا جِاَوَازَه الْوَنَهْ جُور وَ رَهْنِی اِنْ به دُنْیَايِ

فِي هَاهِهِ لَهُ ذَٰلِكَ تَهْوِيَانِ لَآيَةً نِّشَانَهُ يَهِي كِي زُورْ گَه وَرَه وَ مَهْزَن لِّقَوْمٍ بَوَقْه مَوِي يَذَّرُونِ هَر يَادِي خُودَا بَكَه نَه وَه وَ پَه نَدَوَه رِبْگَرَن

(۱۳) وَهُوَ وَهَر نَهَو خَوَى **الَّذِي** نَهَو زَاتَه يَه كِه **سَخَرَّ** رَه خَسَاندُووِيه تِي وَ دِه سَتِه بَه رِي كِرْدَوِه **الْبَحْر** دِه رِيَاكَان **لِتَأْكُلُوا** تَا بَخُون

مِنْهُ لِيْ لَحْمًا مَّوْشِيْكَ طَرِيًّا تَهْرٍ وَ تَاوَه وَ تَسْتَخْرِجُوا وَ دَهْرِيْهَيْنِ مِنْهُ لِيْ حَلِيَّةٌ خَشَلٌ وَ خَوَانَكَا رِي تَلْبَسُوْنَهَا لَهْبَرِيَانِ دَهْكَانِ

وَتَرَىٰ الْفُلْكَ كه شتی مَوَآخِرِ ئاوده بړن فِيهِ تيايدا وَلَتَبْتَغُوا و تابخوازن مِنْ له فَضْلِهِ زنده به خششی ئهو

وَلَعَلَّكُمْ وَبِهَذَا تَتُوبُونَ (۱۴) وَالْقَىٰ وَدَيْنَا فِي لَهَاوِ الْأَرْضِ زهوى

رُوسِي ئۆقرەبە خەش و چەسپىنە رانىك (كىۋەكان) اُن نه كا تَمِيد بهه ژى بَكْم پىتان وَاَنهرا و گەلىك روباران و سُبلا و رىچكە گەلىك

لَعَلَّكُمْ بِهِ لَكُوؤُنِيَّوِه تَهْتَدُون رِي رَاسْت بَدُوژنه وه و بگرنه بهر (۱۵) وَعَلَيْت و گه لیک نیشانه وَبِالنَّجْم و به ته ستیران

هَمْ ئهوان يَهْتَدُون رَيْنموونی وهرده گرن و راسته پری ده بن (۱۶) اَمْن ئهوهی یَخْلُق دروستی ده کات و به دیده هیئی

کَنْ وهک ئهوهیه لَا - یَخْلُق دروست (-نا) کات أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ئایا بیرناکه نهوه و په ند وه رناگرن (۱۷) وَاِنْ و ئه گهر

تَعْدُوا بَزْمِیْن نَعْمَة نازو نیعمه تی الله خدا لَا تُحْصَوْهَا سهر ژمیریشان پیناکری اِنْ به دلنیاپی الله خدا

لَغُفُورٌ ههر زور لیبوردی رَحِیمٌ ئهوپه پری میهره بان و به به زهیه (۱۸) وَالله و خدا یَعْلَمُ ده زانی

مَا تُسْرُونَ ئهوهی به نهیی ده یکه ن وَمَا و ئهوهی تَعْلَنُونَ ئاشکرای ده که ن (۱۹) وَالَّذِین و ئهوانه ی

یَدْعُونَ ده په رستن و هاوارده که ن مِنْ له دُونَ غهیری الله خدا لَا یَخْلُقُونَ به دینا هینن شِیْءًا (هیچ) شتی وَهُمْ و ئهوان خویان

یُخْلَقُونَ ده خولقی ندرین و دروست ده کرین (۲۰) اَمُوتُ مردووگه لیکن غَیْر نا اَحْیَاءُ زیندوون وَمَا و-

یَشْعُرُونَ ههستیش (-نا) که ن اَیَّان که ی ه یُعْثُونَ زیندوو ده کرینه وه (۲۱) اِلْهَکُم په رستراو و خودای ئیوه

اِللهُ خداو په رستراو یکه وَحِدٌ یهک و تاک فَالَّذِین و ئهوانه ی لَا یُؤْمِنُونَ بروا نا هینن بِالْآخِرَةِ به رپوژی دواپی قُلُوبُهُمْ دله کانیا ن

مُنْكَرَةً نكۆلیکاره وَهُمْ و ئهوان مُسْتَكْبِرُونَ خۆبه زلزانن (۲۲) لَا جَرَمَ گومانی تیا نیه اَنْ بَیْگومان ههر الله خدا یَعْلَمُ ده زانی

مَا یُسْرُونَ ئهوهی ده یشارنه وه و په نهانی ده که ن وَمَا و ئهوهی یُعْلَنُونَ ئاشکرای ده که ن و ده ری دینن اِنَّهٗ به دلنیاپی ئه و

لَا یُحِبُّ خۆشی ناویت اَلْمُسْتَكْبِرِین خۆزلکار هکان (۲۳) وَاِذَا وئه گهر قِیل گوترا لَهم پینان مَاذَا چی اَنْزَلَ دابه زاندوه

رَبُّكُمْ پهروه ریگارتان قَالُوا گوتیان اَسْطِیر ئهفسانه گه لی اَلْاَوَّلِین پِیشینه کان (۲۴) لِيَحْمِلُوا تا هه لگرن

اَوْزَارَهُمْ گوناح و تاوانه کانیا ن کَامِلَةً به تهواوی یَوْمَ رپوژی

اَلْقِيَمَةُ قیامهت (ههلسانه وه له گوره کان و به پاوهستان له مهیدانی مه حشر) وَمِنْ و له اَوْزَار تاوان و گوناحی اَلَّذِین ئهوانه ی

يُضِلُّونَهُمْ گومریان ده که ن بِغَیْرِ به بی عِلْم زانست و زانیاریهک اَلْاَسَاءُ ئای که خراپه مَا یَزِرُونَ ئهوتاوان و باره ی هه لیده گرن

(۲۵) قَدْ به دلنیاپی مَكَر پیلان ری زیان کرد اَلَّذِین ئهوانه ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پِیش ئهوان (-بوون) فَاتَى جا چوو- الله خدا

بَنِيهِمْ بونیادی ئهوانی مِّنْ له الْقَوَاعِدُ بنکه کانیه وه (-هینا دهره وه) نَحْرٌ ئهوساکه داته پی و رما عَلِيمٌ بهسه ریان

السَّقْفُ سهقف و بنمیچ مِّنْ له فَوْقِهِمْ سهسه ریان وَأَتَتْهُمْ و بۆیان هات الْعَذَابُ عه زاب و ئهشکه نجه مِّنْ به

حَيْثُ جَوْرِيک و له شوئینیک لَا يَشْعُرُونَ ههستی پینه کهن (۲۶) ثُمَّ پاشان يَوْمَ رۆزی

الْقِيَمَةِ قیامهت (ههلسانه وه له گۆره کان و به پاوهستان له مهیدانی مهحشر) يُخْرِجُهُمْ ریسوا و شهرمه زاریان دهکات وَيَقُولُ و ده ئی

أَيْنَ له کوئیه شُرَكَاءِي هاوبهش شهریکه کانم؟! الَّذِينَ ئهوانه ی کُنْتُمْ ئیوه پیشان تُشَقُّونَ -

فِيهِمْ لهوان (-لایه نگری و دووبه ره کیتان دهکرد) قَالَ و- الَّذِينَ ئهوانه ی أُوتُوا پیاندرابوو الْعِلْمُ زانین و زانست (-گوتیان) إِنَّ به راستی

أَنْخَزِي شهرمه زاری و ریسوایی الْيَوْمَ ئیمرؤ وَالسَّوَاءُ و خراپه عَلَى بۆ سه ر الْكَافِرِينَ کافره کان ه (۲۷) الَّذِينَ ئهوانه ی

تَوَفَّيْهُمْ - الْمَلِكَةُ فریشته کان (-تهواویان ده کهن و گیانیان ده کیشن) ظَالِمِي ستهمکاری أَنْفُسِهِمْ خۆیان ن فَأَلْقُوا جا داده نین

الْسَّلَامُ ملکه چی و ته سلیم بوون مَا کُنَّا ئیمه پیشان نه مان نَعْمَلْ ده کرد مِّنْ (هیچ) سُوءٍ خراپه یه ک بَلَى به ئی إِنَّ به دننیایی

اللَّهُ خودا عَلِيمٌ تهواو زانا یه بِمَا به وه ی کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان ده تانکرد (۲۸) فَادْخُلُوا جا برۆنه ناو أَبْوَابٍ ده رگی

جَهَنَّمَ دۆزه خ خُلِدِينَ هه تاهه تایی ماوه ن فِیْهَا تیایدا یه فَلَبِثَ ئای که خراپترینه مَثْوًى مَال و جیگی

الْمُتَكَبِّرِينَ خۆ به زل دانه ره کان (۲۹) وَقِيلَ و گوئرا لِلَّذِينَ به ئهوانه ی اتَّقُوا له خودا ترسان و پارنیزکاریانکرد مَاذَا چی

أَنْزَلَ دایبه زاندوه رَبُّكُمْ پهروه ردیگارتان قَالُوا گوئیان خَيْرًا چاکه و خیر (یک) لِلَّذِينَ بۆ ئهوانه ی أَحْسَنُوا چاکیان کردوه فِي له

هَذِهِ ئه وه الدُّنْيَا دنیا یه حَسَنَةً چاکترین (شوئین و پاداشت هه یه) وَلَدَارٍ و به دننیایی مالی الْآخِرَةِ دواپی خَيْرٌ چاکتر ه

وَلَنِعْمَ و به راستی پر نیعمهت و باشرینه دَار مالی الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پارنیزکاره کان (۳۰) جَنَّتْ باخ و به ههشتی

عَدَنَ عه دن و نه براوه ی هه تاهه تایی يَدْخُلُونَهَا ده چنه ناوی تَجْرِي - مِّنْ له تَحْتَهَا ژئیدا (-تیده په رئی) الْأَنْهَرُ روبره کان

لَهُمْ بۆیان هه یه فِیْهَا تیایدا مَا يَشَاءُونَ هه ر شتیک بیا نه ویت کَذَلِكَ ئاوا يَجْزِي - اللَّهُ خودا (-پاداشت ده داته وه)

الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پارێزکاره کان (٣١) الَّذِينَ تَهْوَانَهُ تَتَوَفَّيْهُمْ تَهَوَّاءِيان ده کات الْمَلَائِكَةُ فَرِيشْتَه کان طَيِّبِينَ چاک و پاکانه

يَقُولُونَ تَهَوَّاءِيان ده تَيْن سَلَام بَيْتِ عَلَيَّكُمْ لَيْتَان اَدْخُلُوا بَرْوَنه ناو الْجَنَّةَ بهههشت بِمَا بهوهی كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پيشان ده تانکرد

(٣٢) هَلْ تَايا يَنْظُرُونَ تَهَوَّاءِيان چاوه پروانده كه نِ اِلَّا شَتَّى جگه له اَنْ تَهْوَاهِي كه تَأْتِيَهُمْ بَوَّيَان بَيْتِ الْمَلَائِكَةُ فَرِيشْتَه کان اَوْ يَان

يَأْتِي بَيْتِ اَمْرِ فەرمانی رَبِّكَ پهروه ردیگارت كَذَلِكَ تَاوَايَان فَعَلَ كَرْد الَّذِينَ تَهْوَانَهُ مِنْ له قَبْلِهِمْ پيش تَهَوَّاءِيان (بوون)

وَمَا وَ- ظَلَمَهُمْ سته می لَیَّان (-نه) كَرْد اَللّٰهُ خُودَا وَلَكِنْ به لَام كَانُوا تَهَوَّاءِيان پيشان اَنْفُسَهُمْ له خَوَّيَان

يَظْلِمُونَ زولم وستهمیان ده كَرْد (٣٣) فَاصَابَهُمْ جَا بهریانكهوت سَيِّئَات خرابه كانی مَا عَمِلُوا تَهْوَاهِي كَرْدِيَّان وَحَاقٌ و گيربوو

بِهِمْ لَیَّيَان مَا تَهْوَاهِي كَانُوا تَهَوَّاءِيان پيشان بِهِ- يَسْتَهْزِءُونَ گهمه و گالته یان ده كَرْد (-یخی) (٣٤) وَقَالَ وَ- الَّذِينَ تَهْوَانَهُ

اَشْرَكُوا هاوبه شیان دانا وموشریک بوون (-گوتیان) لَوْ تَهْگەر شَاءَ- اَللّٰهُ خُودَا (-ویستبای) مَا عَبَدْنَا نهمانده په رست مِنْ-

دُونِهِ بَیْجَگه (-له) وَ مِنْ (هیچ) شَيْءٍ شَتَّىک تَحْنُ ئیمه وَلَا اَبَاؤُنَا وَ نه باب و باپیرانی شیمان

وَلَا حَرَمَنَا وَ حهرام و قه ده غه شیمان نه ده كَرْد مِنْ- دُونِهِ بَیْجَگه (-له) وَ مِنْ (هیچ) شَيْءٍ شَتَّى كَذَلِكَ تَاوَايَان فَعَلَ كَرْد

الَّذِينَ تَهْوَانَهُ مِنْ له قَبْلِهِمْ پيش تَهَوَّاءِيان (بوون) فَهَلْ جَا تَايا عَلَيَّ ههیه له سه ر اَلرَّسُلُ پینگه مبه ران اِلَّا شَتَّىک جگه له

اَلْبَلْغُ راگه یاندنی اَلْمَيِّن پَوْن و دیار (٣٥) وَلَقَدْ وَ به دُنْیایی بَعَثْنَا په وانمانکرد فِي له ناو كُلِّ هه موو اُمَّةٌ ئوممهت و گهلێک

رَسُولًا په یامبه ریك اَنْ كهوا اَعْبُدُوا به رستن اَللّٰهُ اَللّٰهُ وَاجْتَنِبُوا وَ خو دووربگرن له اَلطُّغُوت طاغوت (په رستراوانی تر)

فِنْهُمْ جَا له وان ههیه مَنْ تَهْوَاهِي هَدَى- اَللّٰهُ خُودَا (-هیدایه تی داوه) وَمِنْهُمْ له وان مَنْ تَهْوَاهِي حَقَّتْ چه سپا و سه پا

عَلَيْهِ به سه ری اَلضَّلَّةَ گومرایی فِیْ سِیْرُوا جَا بَرْوَن و بگه رین فِي له اَلْاَرْضُ زهوی فَانْظُرُوا تهمه شا بکه ن و تیرابمینین کَيْفَ چَوْن

كَانَ بوو عَقِبَةَ سه ره ئه نجمی اَلْمُكْدِبِينَ به درۆدانهر و بیروایان (٣٦) اِنْ تَهْگەر تَحْرَضَ سووریش بیت عَلَيَّ له سه ر

هَدَاهُمْ رینمونیکردنیان فَاِنَّ تَهووه به راستی اَللّٰهُ خُودَا لَا يَهْدِي رینموونی ناکات مَنْ تَهْوَاهِي يَضِلُّ وئیل و گومرایی بکات وَمَا ونبه

هَلُم بُوئَهوان مِّن (هِيچ) نَصْرِين سهرخهر و پشتیوانانیک (۳۷) وَأَقْسَمُوا و سوئندیان خوارد بِاللّٰه بهخودا جَهْد بهوپه‌ری

أَيْمِنَهُم سوئندخواردنیاں لَا يَبِيعُ - اللّٰه خودا (-زیندووناکاتهوه) مَن ئهوهی يُمُوت دهمریت بِلَى به‌لی (زیندوو ده‌کاتهوه)

وَعَدًا به‌لین و په‌یمانیکه عَلَيَّ له‌سهر خودایه حَقًّا هه‌قه و راستیه وَلَكِنْ به‌لام أَكْثَرُ زُوربهی النَّاس خه‌لک لَا يَعْلَمُونَ نازانن

(۳۸) لَيُبَيِّنَ تا رۆن بکاتهوه هَلُم لَوَيَان الَّذِي ئهوهی يَخْتَلِفُونَ ناته‌به‌بیان ده‌کرد فِيهِ تیایدا وَلَيَعْلَمَ و تا بزائن الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

كَفَرُوا کوفریان‌کردو بروایان نه‌هینا أَنَّهُمْ که به‌راستی ئه‌وان كَانُوا جاران- كَذِبِينَ درۆزن (-بوون) (۳۹) إِنَّمَا له‌راستیدا -

قَوْلًا ووته‌ی ئیمه لِشَيْءٍ بۆ شئی إِذَا كَانِ أَرَدْنَهُ بمانه‌ویت أَن (-ههر) ئه‌وه‌نده‌یه که نَقُول - لَهُ يَبَيِّنُ (-ده‌لین) كُن ببه

فَيَكُون ئیتر یه‌کسهر ده‌بیّت (۴۰) وَالَّذِينَ ئه‌وانه‌ی هَاجَرُوا کۆچیان‌کردوه فِي له‌پیناو اللّٰه خودا مِّنْ له‌ بَعْد دوا‌ی

مَا ظَلَمُوا ئه‌وه‌ی سته‌میان لیکرا لِنُبَيِّنَهُمْ ئه‌وه به‌دَلنیای جینشین و جیگیریان ده‌که‌ین فِي له‌ الدُّنْيَا دونیا حَسَنَةً به‌چاکی

وَلَأَجْرٍ و بیگومان پاداشتی الْآخِرَةِ رۆژی دوا‌ی أَكْبَرُ گه‌وره‌تره لَوْ ئه‌گهر كَانُوا پیشتَر يَعْلَمُونَ بیان‌زانیبا (۴۱) الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

صَبَرُوا دانیاں به‌خۆداگرت و ئارامیانگرت وَعَلَى و ههر به رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان يَتَوَكَّلُونَ پشت‌ده‌به‌ستن (۴۲) وَمَا و -

أَرْسَلْنَا ئیمه په‌وانمان (-نه) کرد مِّنْ له‌ قَبْلِكَ پیش تو إِلَّا جگه‌له رِجَالًا پیاوانیک نُوحِي سروس ده‌که‌ین إِلَيْهِمْ بۆیان

فَسَلُّوا جا پرسیار بکه‌ن له أَهْل که‌س و کاری الدِّكْر یادخه‌ره‌وه‌که (قورئان) إِنْ ئه‌گهر كُنْتُمْ ئیوه پیشتَر لَا تَعْلَمُونَ نه‌تان‌زانیبیّت

(۴۳) بِالْبَيِّنَاتِ به‌ به‌لگه‌ی رۆون و ئاشکراو موعجیزات وَالزُّبُر و کیتابی ئاسمانی وَأَنْزَلْنَا و دامانبه‌زاند إِلَيْكَ بۆتۆ

الدِّكْر یادخه‌ره‌وه‌که (قورئان) لَتُبَيِّنَ تا رۆن و ئاشکرا بکه‌یت لِلنَّاس بۆ خه‌لک مَا نَزَّل ئه‌وه‌ی دابه‌زینراوه إِلَيْهِمْ بۆیان

وَلَعَلَّهُمْ و به‌لکو ئه‌وان يَتَفَكَّرُونَ بیرکه‌نه‌وه (۴۴) أَفَأَمِنَ ئایا متمانه‌دار و دَلْنِیا بوون الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی مَكْرُوا پیلانیانگیزیان کرد

السَّيِّئَات خراپه‌کان أَن که يَخْسِف - اللّٰه خودا بِهِمْ -- الْأَرْض عارد (-به‌وان -بباته‌خواری و بیان‌خاته‌ژیرعار) أَوْ يَان

يَأْتِيَهُمْ بۆیان بیّت الْعَذَاب عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌ک مِّنْ به حَيْث جۆریک و له‌شوئیک لَا يَشْعُرُونَ هه‌ستی پینه‌که‌ن (۴۵)

أَوْ يَأْخُذَهُمْ إِيَّانِي فِي كَاتِي تَقْلِبُهُمْ گه‌رانیان مَا جَا- هُم ئه‌وان بِمُجْزِينَ ده‌سته‌وه‌سانکهر (-نینه) (٤٦) أَوْ يَأْخُذَهُمْ

يَأْخُذَهُمْ راپنجیان بکات عَلٰی له‌سهر تَخَوْفٌ ترس لیبوان فَإِنَّ ئه‌وه به‌راستی رَبَّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان لَرَّؤُفٌ ههر زور به‌سوژی

رَحِيمٌ زور میهره‌بان وبه‌به‌زه‌یه (٤٧) أَوْ تَأْيَا لَمْ يَرَوْا نه‌یان‌پروانیه إِيَّاي بُو مَا ئه‌وه‌ی خَلَقَ به‌دییه‌یناوه و دروستیکردوه

اللَّهُ خُودَا مِنْ له‌ههر شَيْءٍ شَتِيکَ يَتَفَيَّؤًا لاده‌که‌وئِ ظِلَّلُهُ سَیْبَه‌ره‌که‌ی عَنْ له‌لای اَلْیَمِینِ رَاسْتِ وَالسَّمَآئِلِ و چه‌پ

سَجَّدًا به‌دهم کرنوشه‌وه لِلَّهِ بُو خودایه وَهُمْ و ئه‌وان دُخِرُونَ ملکه‌چ وزه‌لیلن (٤٨) وَلِلَّهِ و ههر بُو خودا یَسْجُدٌ سوژده ده‌بات

مَا فِي ئه‌وه‌ی له اَلسَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان وَمَا و ئه‌وه‌ی فِي له‌ناو اَلْأَرْضِ زه‌ویدایه مِنْ له دَابَّةٌ زینده‌وه‌ری

وَالْمَلَائِكَةِ و فریشته‌کان وَهُمْ و ئه‌وان لَا یَسْتَكْبِرُونَ خُو به‌گه‌وره‌دانانین (٤٩) یَخَافُونَ ده‌ترسن له رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگیان مِنْ له

فَوْقِهِمْ سهر سه‌ریان وَیَفْعَلُونَ و جَیْبه‌جَیْده‌یکه‌ن مَا یُؤْمَرُونَ ههرچی فه‌رمانیان پی‌ده‌کریت (٥٠) وَقَالَ و -

اللَّهُ خُودَا (-گوئی) لَا تَخْذُوا دامه‌نن إِيَّاهُنَّ - أَتَيْنَ دُوو (-په‌رستراوان) إِنَّمَا له‌راستیدا ته‌نها هُو ئه‌وه إِيَّاهُ خوداو په‌رستراویکی

وَحِدٌ تَاکِه فَايُّ جَا ههر له‌من فَاَرْهَبُونَ بترسن و سامگرته‌بن (٥١) وَلَهُ و ههر هی ئه‌وه مَا فِي ئه‌وه‌ی له‌ناو

اَلسَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان و اَلْأَرْضِ و زه‌وی دایه وَلَهُ و ههر هی ئه‌وه اَلدِّینِ دین و ملکه‌چی وَاصِبًا به‌به‌رده‌وامی و دانه‌پراوی

أَفْغِيرَ تَايا له شتئ جگه‌له اللَّهُ خُودَا تَتَّقُونَ ده‌ترسن و پاریزکاری ده‌که‌ن (٥٢) وَمَا ئه‌وه‌ی بِكُمْ به‌ئیه‌یه مِنْ له

نِعْمَةً نَاز و نیعمه‌تی فَمِنْ ئه‌وه له اللَّهُ خُوداوه‌یه ثُمَّ پاشان إِذَا ئه‌گهر مَسَّكُمْ - اَلضَّرَّ زیانیکتان (-به‌رکه‌وت)

فَالِيَه ئه‌وه ههر بولای ئه‌و نَجْرُونَ هاوارو پارانه‌وه به‌رزده‌که‌نه‌وه (٥٣) ثُمَّ پاشان إِذَا ئه‌گهر كَشَفَ لایدا

اَلضَّرَّ زه‌رو زیانه‌که عَنكُمْ لیتان إِذَا ههر ئه‌وه‌نده فَرِيقٌ کۆمه‌ئی مِّنْكُمْ له ئیوه بَرَبِّهِمْ بُو په‌روه‌ردگیان

يُشْرِكُونَ هاوه‌ل و هاوبه‌ش داده‌نن (٥٤) لِيَكْفُرُوا ده‌با کوفر بکه‌ن بِمَا به‌وه‌ی اَعَانِيَهُمْ پیمان داوان

فَتَمَتَّعُوا ئیتر با رابوئین فَسَوْفَ ئه‌وه له‌داها‌توو تَعْلَبُونَ ده‌زانن (٥٥) وَيَجْعَلُونَ و داده‌نن لِمَا بُو ئه‌وه‌ی

لَا يَعْلَمُونَ نَاصِيئًا بِهِ شَيْءٌ مَّا لَهْوِي رَزَقْنَهُمْ يَتِمَّانَدُونَ لَهُ رِزْقٌ وَ رُزْيُ تَاللهُ سَوْنِدَ بَه الله (والله)

لَتُسَلَّنَّ هه رپرسيارتان لئده كرئت عَمَّا له وهى كُنْتُمْ ثَيوه پيشان تَفْتَرُونَ هه لتانده بهست له درويان (٥٦)

وَيَجْعَلُونَ و داده نين لله بؤ خوداى اَلْبَنَتُ كچان سَبِّحْنَهُرُ پاكي و بيگهردى بؤئهو وَلَهُمْ و بؤ خوشيان مَّا له وهى

يَشْتَهُونَ حه زى لئده كه ن (٥٧) وَإِذَا وَئه گهر بَشَرٌ مَزْغِينِي دراه به أَحَدَهُمْ يه كتيكيان بِالْأُنْثَى به كچ ظَلَّ -

وَجْهَهُرُ روى مُسَوِّدًا ره شهه لگه راو (-ده ميئن) وَهُوَ و ئهو كَظِيمٌ پرخهم و خه فहत (ده بي) (٥٨)

يَتُورِي خؤده شاريتته وه مِن له اَلْقَوْمُ خه لك مِن له سَوَّ خرابهى مَا بَشَرٌ ئه وهى مَزْغِينِي دراهو بِهِ يَتِي

أَيْمِسْكُهُرُ ئايا ده ستى پئبكرئ عَلَى سهره پاى هُونِ شه رهمه زارى أَمَّ يان يَدُّشُهُرُ - فِي له ناو اَلْتَّرَابُ خؤلى (-رپاكات)

أَلَسَاءَ ئاي كه خرابه مَا يَحْكُمُونَ ئه وحوكم و بپيارهى ئه وان ده يدن (٥٩) لِلَّذِينَ هه يه بؤئهو انهى لَا يُؤْمِنُونَ بروا ناهين

بِالْآخِرَةِ به رؤزى دوايى مَثَلُ نمونهى اَلسَّوءُ خرابه و نابوودى وَلِلَّهِ ههر بؤ خوداشه اَلْمَثَلُ نمونهى اَلْأَعْلَى ههر به رز

وَهُوَ و ههر ئه وه اَلْعَزِيزُ ئه وپه رى ده سه لاتدارى بالاده ست (ناويكى خوداى پيرؤزه) اَلْحَكِيمُ دانا و ته واو كاربه جيئ (٦٠)

وَلَوْ وَئه گهر يُؤْأَخِذُ - اَللهُ خودا اَلنَّاسُ خه لك (-بگرئ) بِظُلْمِهِمْ به سته ميان مَّا - تَرَكَ به جيئ (-نه) ده هنيشت

عَلَيْهَا له سهرى مِن (هيج) دَابَّةٌ زينده وه ريک وَلَكِنْ به لام يُؤَخِّرُهُمْ دوايان ده خات إِلَى تا أَجَلٍ كاتيكى

مُسَمًّى دياريكراو فَإِذَا جاكاتى جَاءَ هات أَجَلُهُمْ ئه جهل و كاتى مردنى ئه وان لَا يَسْتَخْرُونَ ئه وه دوا (-نا) خرئين

سَاعَةً ساتيك وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ و پيشيش ناخرئين (٦١) وَيَجْعَلُونَ و داده نين لله بؤ خودا

مَا يَكْرَهُونَ ئه وهى خؤيان حه زى لئناكه ن وَتَصِفُ و - اَلْسِنَتُهُمْ زمانه كانيان اَلْكَذِبُ درؤ (-باس ده كات) أَنَّ كه به دنيايى

لَهُمْ بؤيان هه يه اَلْحَسَنَى چاكترين پاداشت و به هه شت لَا جَرَمَ گومانى تيا نيه أَنَّ كه به راستى لَهُمْ لؤيان هه يه اَلنَّارُ ئاگر

وَأَنَّهُمْ و به دنيايى ئه وان مُفْرَطُونَ ههر زوو هيئراون (٦٢) تَاللهُ سَوْنِدَ بَه خودا لَقَدْ به راستى أَرْسَلْنَا ئَيْمَه ره وانا نكرد

إِلَىٰ بُولَىٰ أُمِّمَ گهلانیک مِّنْ لَه قَبْلِكَ پِیش تَو فَرِینْ جا رازانديه وه هُم لَوِیان الشَّيْطَانُ شهيطن

أَعْمَلَهُمْ کار و کرده وه کانیان فَهُوَ ئیتر ئه و وَلِيَهُمْ دُوست و پشتیوانیانه اَلْيَوْمَ ئیمرَو وَهُمْ و بُولِیان ههیه

عَذَابٌ عه زاب و ئه شکه نجهیه کی اَلَيْمٌ زور به ئازار (٦٣) وَمَا و - اَنْزَلْنَا دامان (-نه) به زانْد عَلَیْكَ به سهرت

اَلْكِتَابُ نامه و نوسراویک اِلَّا ئیلا لِتُبَيِّنَ تاروُنْبکه یته وه هُم لَوِیان اَلَّذِي ته وهی اَخْتَلَفُوا ناته با بوون فِيهِ تیایدا

وَهْدًى و هیدایهت و رینموونی وَرَحْمَةً و به زهی و میهره بانیه که لِقَوْمٍ بُو خه لکی یُؤْمِنُونَ بروا بهینن (٦٤) وَاللّٰهُ و خودا

اَنْزَلَ دایبه زاندوه مِّنْ لَه اَلْسَّمَآءُ ئاسمان مَاءٌ ئاویک فَاَحْيَا جا زیندووی کرده وه بِه یَّی اَلْاَرْضُ زهوی

بَعْدَ له دواى مَوْتَهَا مردنیا اِنَّ به دُنْیَايِ فِي ههیه له ذٰلِكَ تهویان لَآيَةً نِشانهیه کی زور گه وره و مه زن لِقَوْمٍ بُوْقه و می

يَسْمَعُونَ ببیستن (٦٥) وَاِنَّ و به دُنْیَايِ لَكُمْ بُوْتَان ههیه فِي له اَلَاَنْعَمَ مه ر و مالات و ئاژه لان

لَعِبْرَةٍ په ند و ئاموژگاری تُسْقِيكُمْ ئیمه خواردنه وه تان پیده دین مِمَّا له وهی فِي له ناو بَطُونُهُ سکیان دایه مِّنْ له بَيْنَ نیوان

فَرثَ سِروان و پیسی وَدَمٍ و خوین لَبَنًا شیریکی خَالِصًا پاک و بیخه وش ی سَائِعًا تامخوش

لِلشَّيْرِینَ بُو ته وانه ی ده یخونه وه (٦٦) وَمِنْ و له ثَمَرَتْ به روو بوومی جوْرا و جوْری اَلنَّخِيلَ دارخورما

وَالْاَعْنَبُ و تریان تَتَخَذُونَ بُوخوتان داده نین مِنْهُ له وهی سَكْرًا سه رخوشکه ر وَرِزْقًا و رزق و روزیه کی حَسَنًا چاک

اِنَّ به دُنْیَايِ فِي له ذٰلِكَ تهویان ههیه لَآيَةً به راستی نیشانه ی زور گه وره و مه زن لِقَوْمٍ بُوْقه و می يَعْقِلُونَ تیبگه ن و پیبگه ن

(٦٧) وَاَوْحٰی و سروشی کرد و وهی کرد رَبُّكَ په روه ردیگارت اِلَى بُو اَلنَّحْلِ میشهه نگوین اَنْ كه وا اَتَّخِذِي سازه که

مِّنْ لَه اَلْجِبَالُ چیاکان یُّوتَا خانوو و مالانیک وَمِنْ و له اَلشَّجَرِ دار و درختان وَمِمَّا و له وهی

يَعْرِشُونَ تهوان تهیکه ن به سابات (٦٨) ثُمَّ پاشان کُلِّ بخو مِنْ له کُلِّ هه موو اَلثَّمَرَاتِ به رو بومه کان

فَاَسْلٰكِي جابگره به ر سُبُل رینجه که کانی رَبِّكَ په روه ردیگارت ذُلًّا به ملکه چی یه وه یَخْرُجُ دهرده چی مِنْ له بَطُونَهَا سکیانه

شَرَابٌ خواردنه‌وه و شه‌رابیكى مُخْتَلِفٌ جیا اَلْوَنُهُ رَهنگ فِيهِ تیایدا یه شِفَاءٌ شیفَا و چاکبوونه‌ویهک له ده‌رد

لِلنَّاسِ بۆ خه‌لکان اِنَّ به‌دُنْیایی فِي له‌ناو ذَلِكْ ئه‌ویان لَآیَةٌ به‌رَاسَتی نیشانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره و مه‌زن لِقَوْمٍ بۆقه‌ومی

يَتَفَكَّرُونَ بیربکه‌نه‌وه (٦٩) وَاللّٰهُ و خودا خَلَقَكُمْ ئیویه دروستکردوه ثُمَّ پاشان يَتَوَفَّكُم تهاوتان ده‌کات

وَمِنْكُمْ و له‌نگۆ هه‌یه مِّنْ که‌سانیک یُرَدّ ده‌گیردریته‌وه اِلٰی بۆ اَرَزَلْ رَه‌زیلترین و بیبه‌هاترینی الْعُمُرْ ته‌مه‌ن لِكِي تاکو

لَا يَعْلَمُ نه‌زانی بَعْدَ له‌دوای عِلْمٌ زانین و زانیاری شَيْئًا (هیچ) شئی اِنَّ به‌دُنْیایی اللّٰهُ خودا عَلِيمٌ ته‌واو زانا و ئاگادار

قَدِيرٌ ته‌واو تواناداره (٧٠) وَاللّٰهُ و خودا فَضَّلَ فه‌زل و زیده‌چاکه‌ی - بَعْضُكُمْ هه‌ندیکتانی (-داوه) عَلٰی به‌سه‌ر

بَعْضٍ هه‌ندیک فِي له اَلرِّزْقِ رۆزی و بژیوی فَمَا جا - اَلَّذِينَ ئه‌وانه‌ی فَضِّلُوا فه‌زلکراوه به‌سه‌ریان بِرَادِي (-نا) گِیرنه‌وه

رِزْقِهِمْ رزق و رۆزیه‌که‌یان عَلٰی به‌سه‌ر مَا مَلَكَتْ ئه‌وانه‌ی خاوه‌نداریان اٰمَنَهُمْ به‌مولکی یه‌مین (کۆیله‌کانیان) فَهَمَّ جا ئه‌وان

فِيهِ تیایدا سَوَاءٌ وه‌ک یه‌کن اٰفِئِئِمَّةً ئایا ئه‌وان له‌ نیعمه‌تی اللّٰهُ خودا يَجْحَدُونَ نکۆلی ده‌که‌ن و کوفر ده‌که‌ن (٧١)

وَاللّٰهُ و خودا جَعَلَ دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان مِّنْ له اَنْفُسِكُمْ نه‌فس و زاتی خۆتان اَزْوَجا هاوسه‌رانیک

وَجَعَلَ و دروستی کردوه لَكُمْ له‌بۆتان مِّنْ له اَزْوَجَكُم هاوسه‌رانتان بَيْنِ کورانیک وَحَفْدَةً و نه‌وه‌گه‌لیک

وَرَزَقَكُمْ و پیداون مِّنْ له اَلطَّيِّبُتْ خۆش و پاکه‌کان اَفْبَالِبَطْلُ ئایا به‌ پروبووچ يُوْمِنُونَ ئه‌وان بروا دین

وَيَنْعَمَتْ و به‌ نیعمه‌تی اللّٰهُ خودا هُم ئه‌وان يَكْفُرُونَ کوفر ده‌که‌ن (٧٢) وَيَعْبُدُونَ و ده‌په‌رستن مِّنْ له

دُونْ غه‌یری اللّٰهُ خودا مَا لَا يَمْلِكُ ئه‌وه‌ی نه‌ی هُم بۆیان رِزْقًا (هیچ) رزق و رۆزیه‌ک مِّنْ له اَلْاَسْمٰوتُ ئاسمانه‌کان

وَالْاَرْضُ و زه‌وی شَيْئًا (هیچ) شئی وَلَا يَسْتَطِيعُونَ و ناشتوانن (٧٣) فَلَا تَضْرِبُوا ئیتر - لِلّٰهِ بۆ خودای

الْاَمْثَالُ په‌ند و میسالان (-دانه‌ریژن و لیمه‌ده‌ن) اِنَّ به‌دُنْیایی اللّٰهُ خودا يَعْلَمُ ده‌زانی وَاَنْتُمْ و ئیویه لَا تَعْلَمُونَ نازانن

(٧٤) ضَرْبٌ - اللّٰهُ خودا مَثَلًا نمونه‌یه‌کی (-دارشت) عَبْدًا به‌نده‌یه‌کی تَمْلُوكًا خاوه‌ندار لَا - يَقْدِرُ (-نا) توانایه

عَلَىٰ بِهِ سَهْرٌ شَيْءٌ (هیچ) شَتِیک وَّمَنْ وَتَهْوِی رَزَقْنَهُ پیمانداوه مِنَّا لَهُ لَایَهَن خَوْمَانَهْوَه رَزَقًا رِزْق و رُوزیه کی

حَسَنًا چاک و باش فَهُوَ جَا تَهْوِی یُنْفِق دهبه خشی مِنْهُ لَی سِرًّا به نه هینی وَجَهْرًا و تاشکرا هَلْ تَا

یَسْتَوُونَ تَهْوَان وَهک یهک دهبَن؟ اَلْحَمْدُ هه رچی سوپاس و ستایشه لِلّٰهِ بُو خودایه ، هِی خودایه بَلْ به لکو اَکْثَرُهُمْ زُوربه یان

لَا یَعْلَمُونَ نازانن (۷۵) وَضَرَبَ و دایرِشت اَللّٰهُ خُودَا مَثَلًا نمونه یهک رَجُلَیْنِ دوو پیاوان اَحَدُهُمَا یه کتکیان

اَبْکَم لَالَه لَا یَقْدِر تَوَانای نیه عَلَىٰ بِهِ سَهْرٌ شَيْءٌ (هیچ) شَتِیک وَهُوَ وَتَهْوِی کَلْ بارگرانیه عَلَىٰ لَه سَهْرٌ مَوْلَه خاوه نه که ی

اَیْنًا هه رچُونیک یُوجِّهَةٌ تاراسته ی بکات لَا یَأْت - بِخَیْرِ خَیْر و چاکه (ناهیئ) هَلْ تَا یَسْتَوِی یه کسان دهبِیت

هُوَ تَهْوَه وَّمَنْ وَتَهْوِی کَه سَهْ یَأْمُرُ فەرمان ده کات بِالْعَدْلِ به دادوهری وَهُوَ وَتَهْوِش عَلَىٰ لَه سَهْرٌ صِرْطٌ شا ریگایینی

مُسْتَقِیم رَاسْت و رِهوانه؟ (۷۶) وَلِلّٰهِ ههر بُو خودایه غَیْب پنهان و شاراوه کان ی اَلْسَمُوت تاسمانه کان

وَالْأَرْضُ وَ زَهْوِی وَمَا و - أَمْرُ کارو فەرمانی اَلْسَاعَةُ رُوزی قیامهت اِلَّا وَهک شَتِی (-نیه) جگه له

کَلَمَح شَتِی وَهک تروکانیکی اَلْبَصَرُ چاو اَو یان هُو تَهْوِی اَقْرَبْ نزیکتره اِنْ به دُنْیَا یی اَللّٰهُ خُودَا عَلَىٰ لَه سَهْر

کَلْ هه مموو شَتِیک قَدِیر تَهْوَاو تَوَاناداره (۷۷) وَاللّٰهُ وَ ههر خُودَا اَخْرَجْکُمْ تِیوهی دهرهینا مِنْ لَه

بَطُون سکه کانی اُمْتِکُمْ دایکه کانتان لَا تَعْلَمُونَ نازانن شَيْءٌ شَتِی وَجَعَلَ و دروستیکردوه لَکُمْ بُوْتان اَلْسَمَع بیستن و گوی

وَالْأَبْصَرُ و بینایی وَالْأَفْئِدَةُ و دَل و هُوش لَعَلَّکُمْ به لکو تِیوه تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاری بکهَن (۷۸)

اَلَمْ یَرَوْا تَا نیه یانروانیه اِلَى بُو الطَّیْرِ باندان مُسَخَّرَتِ رُوخساندراون فِي لَه جَوَّ هه وای اَلْسَمَاء تاسمان

مَا یُمْسِكُهُنَّ رَا یان (-ناگرئ) اِلَّا شَتِی جگه له اَللّٰهُ خُودَا اِنْ به دُنْیَا یی فِي لَه - ذَلِکْ تَهْوِیان (-هه یه))

لَا یَتِ به لگه و نیشانه ی زُور گه وره و مه زن لِقَوْمٍ بوقه وئی یُؤْمِنُونَ بپروا بهینن (۷۹) وَاللّٰهُ وَ خُودَا

جَعَلَ داینا ، دروستیکرد ، وایلیکرد لَکُمْ بُوْتان مِنْ لَه یُوتِکُمْ مالی خُوْتان سَكَا (بیبته) تارامی و خاموْشی

وَجَعَلَ و دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان مِّنْ له جُلُود پېسته کانی اَلْاَنْعَمُ مهر و مالّات و ئازهلان يُّوتَا خانوو و ماښک

تَسْتَخَفُّونَهَا پېتان سووکه يَوْمَ رږږی طَعْنَكُمْ سهفه رکړدنتان وَيَوْمَ و رږږی اِقَامَتَكُمْ نېشته جیبوونيان وَمِنْ و له

اَصْوَافِهَا خوری وَاَوْبَارِهَا و کولکه کانیاں وَاَشْعَارِهَا و مووه کانیاں اَمَّا کهلوپه لی زور وَمَتًّا و مایه ی سوود بینینه

إِلَى تاکو حِينَ ماوه یه ک (۸۰) وَاللّٰه و خدا جَعَلَ دروستیکرد لَكُمْ بۆتان مِمَّا لهوی خَلَق به دیهیناوه

ظِلًّا سیبه رانیک و جَعَلَ و دروستی کردوه لَكُمْ بۆتان مِّنْ له اَلْجِبَال چیاکان اَتَمْنٰ کون وکه له بهر و ټه شکه وتانیک

وَجَعَلَ و دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان سَرَّیْل پوښاکانیک تَقِيَكُمْ ئیوه ده پارږی له اَلْحَرَّ گهرما و سَرَّیْل و پوښاکانیکیش

تَقِيَكُمْ ده تانپارږی له بَأْسَكُمْ زهبری خوټان كَذٰلِكَ ناوا يَتِمَّ تهواو ده کات نِعْمَتُهُ خیر و بیر و ناز و نيعمه تی خو ی

عَلَيْكُمْ به سهرتان ، بۆ سهرتان ، له سهرتان لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تُسَلِّمُونَ ملکه چ و موسلمان دهن (۸۱) فَإِنْ جا ټه گهر

تَوَلَّوْا پشتمان ټییکرد فَإِنَّمَا ئیتر ههر ټه وهنده عَلَيْكَ له سهرته اَلْبَلَّغ راگه یاندنیکي اَلْمُبِين رږن و دیار (۸۲)

يَعْرِفُونَ ټهوان دهناسن نِعْمَت ناز و نيعمه تی الله خدا ثُمَّ پاشان يَنْكُرُونَهَا نکولی لیده کهن وَاَكْثَرُهُمْ و زوربه یان

اَلْكَافِرُونَ کافر و بیپرواکانن (۸۳) وَيَوْمَ و ټه و رږږه ی نَبْعَتْ زیندوو ده کهینه وه مِّنْ له کُلّ هه موو

أُمَّة ټوممه ت و گه لیک شَهِيدًا شایه ټیک ثُمَّ پاشان لَا يُؤْذَن مؤلّه ت نادری اَللّٰزین بۆ ټه وانه ی

كَفَرُوا کوفریانکړد و بې پروا بوون وَلَا هُمْ و نه ټه و انیش يُسْتَعْتَبُونَ گه ییان لیده کړی (۸۴) وَإِذَا و ټه گهر رءَا ده بینن

اَلَّذِينَ ټه وانه ی ظَلَمُوا سته مکاریانکړدوه اَلْعَذَاب عه زاب و ټه شکه نجه فَلَا يُخَفَّفُ جا سوک ناکړیټ عَنْهُمْ لییان

وَلَا هُمْ و نه ټه و انیش يَنْظُرُونَ مؤلّه تیان پیده درئ (۸۵) وَإِذَا و ټه گهر رءَا ببینن اَلَّذِينَ ټه وانه ی

أَشْرَكُوا هاوبه شیان داناوه (بۆ خودا) شُرَكَاءَهُمْ هاوبه ش شه ریکه کانیاں قَالُوا ده لّین رَبَّنَا ټه ی پروه ردیگارمان

هَؤُلَاءِ ټه و انیږی شُرَكَاءُونَا هاوبه ش شه ریکه کانمانن اَلَّذِينَ ټه وانه ی کُفَّا پېشان ئیمه نَدْعُوا هاوارمان ده کړنی مِّنْ -

دُونِكَ بِيَجْهَ (-له) تَوْ فَأَتَقُوا جَا - إِلَيْهِمْ بَوَّهْوانيان (-فریډا) اَلْقَوْلُ قسه که: اِنَّمَا بَهْدَنیایِ ئیوه لَكُذِبُونَ بهراستی دروژن

(۸۶) وَالْقُوا و هه لیاندا اِلَى بَو ، بۆلای اَلله خودا یَوْمَئِذٍ نه ورژه اَلسَلَمَ ملکه چی وته سلیم بوون وَضَلَّ و بزر بوو

عَنْهُمْ لیان مَّا نه وهی کَانُوا پیشان یَفْتَرُونَ به درو هه لیانده به ست (۸۷) اَلَّذِینَ نه وانهی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بَی پروابوون وَصَدُوا و به ربه ستیان دانا عَنْ له سَبِيلَ ریگی اَلله خودا زِدْنَهُمْ بویانمان زیادکرد

عَذَابًا عه زاب و نه شکه نجه یه ک فَوْق بَو سهر سهری اَلْعَذَابُ عه زاب و نه شکه نجه ی (پیشو) بَمَا به وهی کَانُوا جارن

یُفْسِدُونَ فساد و خرابه کاریانده کرد (۸۸) وَیَوْمَ و نه ورژه ی نَبَعَثَ زیندووده کهینه وه فِی له کُلِّ هه موو

أُمَّةٌ ئوممهت و گه لیک شَهِیدًا شایه تیک عَلَیْهِمْ به سهریان مِّنْ له اَنْفُسِهِمْ خویان وَجِئْنَا و - بِكَ تَو (-مان هیئا)

شَهِیدًا شایهت بی عَلَى له سهر هَؤُلَاءِ نه وان وَنَزَّلْنَا و دامان به زانده عَلَیْكَ له سهرت اَلْكِتَابُ نوسراو و کیتابه که

تَبِیْنَا رَوْنکه ره وه بَی لِكُلِّ بَو هه موو شَیْءٍ شتیک وَهْدَى و هیدایهت و رینموونی بَی وَرَحْمَةً و به زهی و میهره بانی

وَبُشْرَى و مرگتیک لِّلْمُسْلِمِینَ بَو موسلمان و ملکه چان (۸۹) اِنَّ به راستی اَلله خودا یَأْمُرُ فه رمان ده کات

بِالْعَدْلِ به دادوهری وَالْاِحْسَنُ و چاکه و چاکه کاری وَاِیتَایِ و پیدانی ذِی خاوهن اَلْقُرْبَى نزیک و خزمایه تی

وینَی و قه دهغه کاری ده کات عَنْ له اَلْفَحْشَاءَ کاری دزیو و قیزه وهن وَالْمُنْكَرَ و خرابه و کاری ناپه سند

وَالْبَغْيِ و ده سترژیکاری یَعْظُمُ ئاموزکاریان ده کات لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تَذَكَّرُونَ یاد بکه نه وه و په ندوه ریگرن (۹۰)

وَأَوْفُوا و ته واو پابه ند بن بَعْدَ به په یمان و به ئینی اَلله خودا اِذَا نه گهر عَهْدُكُمْ به ئینتات دا وَلَا تَقْضُوا و هه لمه وه شیننه وه

اَلْاَیْمِینَ سوئند و په یمانتان بَعْدَ له دواى تَوَكِّدَهَا توندکردنی وَقَدْ و نه وتا جَعَلْتُمْ - اَلله خودا تان

عَلَيْكُمْ له سه رخوتان (-کردوته) كَفِيْلًا که فیل و زامن اِنَّ به دنیایِ اَلله خودا یَعْلَمُ ده زانی و ئاگاداره به

مَا تَفْعَلُونَ نه وهی ئیوه ده یکهن (۹۱) وَلَا تَكُونُوا و - کَالْتِی وه ک نه و ئافره ته (-نهین) نَفَضْتُ که هه ئیوه شانده وه

غَزَلَهَا رِيسَه‌كِه‌ی مِّنْ لَّهٗ بَعْدَ دَوای قُوَّةٍ هِيز و تۆكْمه‌یي اَنَّا پاشه‌كشی بکه‌ن تَتَّخِذُونَ بۆخۆتان -

اَيْمَنُكُمْ سوئند و په‌یمانتان (-ده‌که‌نه) دَخَلًا نِیوانبری يَيْنُكُمْ نِیوانتان اَن نه‌کا تَكُون - اُمَّةٌ ئوممه‌ت و گه‌لیک

هِيَ ئه‌و خۆی اَرْبٰی بِالْاَتر (-بیت) مِّنْ لَّهٗ اُمَّةٌ گه‌ل و ئومه‌تیک (ی تر) اِنَّمَا له‌راستیدا ته‌نها يِلْوُكُمْ تاقیتان ده‌کاته‌وه

اللهُ خودا يِهٖ يٰی وَلِيْبِيْنَ و به‌دُنْیایي رۆن و دیارده‌کات لَكُمْ بۆتان يَوْمَ رۆژی

الْقِيَمَةِ قیامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌کان و به‌پاوه‌ستان له‌مه‌یدانی مه‌حشر) مَا كُنْتُمْ ئه‌وه‌ی پیشان فِيْهِ تیایدا

تَخْتَلِفُونَ ناكۆكیتان ده‌کرد (٩٢) وَلَوْ وئه‌گه‌ر شَاءَ - اللهُ خودا (-ویستبای) لَجَعَلَكُمْ به‌دُنْیایي ئیوه‌ی ده‌کرده اُمَّةٌ -

وَحِدَةً یه‌ک (-ئومه‌ت و کۆمه‌ل) وَلٰكِنْ به‌لام يَضِلُّ وئِل و گومرا ده‌کات مِّنْ ئه‌وه‌ی يَشَاءَ ئه‌و بیه‌وئیت

وَيَهْدِي و رینموونی ده‌کات مِّنْ ئه‌وه‌ی يَشَاءَ ئه‌و بیه‌وئیت وَلَتَسْلُنَّ و به‌دُنْیایي لَیپرسینه‌وه‌تان لیده‌کریت عَمَّا له‌وه‌ی

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان ده‌تانکرد (٩٣) وَلَا تَتَّخِذُوا و - اَيْمَنُكُمْ سوئند و په‌یمانتان (-مه‌که‌نه) دَخَلًا نِیوانبری

يَيْنُكُمْ نِیوانتان قَتَلَ جا هه‌نخلیسکی قَدَمٌ پِیئیک بَعْدَ له‌دوای ثُبُوتَهَا جیگیری وَتَذُقُوا و بچیزن اَلْسُوء خراپه

بِمَا به‌وه‌ی صَدَدْتُمْ رِیگریتانکرد عَن لَهٗ سَبِيلٌ رِیگی اللهُ خودا وَلَكُمْ و هه‌یه بۆ ئیوه عَذَابٌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی

عَظِيمٌ زۆر گه‌وره و مه‌زن (٩٤) وَلَا تَشْتَرُوا و نه‌کرن بَعْدَ به‌په‌یمانی اللهُ خودا اِنَّمَا نَخ و به‌هایه‌کی قَلِيلًا که‌م

اِنَّمَا له‌راستیدا ئه‌وه‌ی عِنْدَ لای اللهُ خودا یهٗ هُوَ هه‌ر ئه‌و خَيْرٌ چاکترهٗ لَكُمْ بۆتان اِنْ ئه‌گه‌ر كُنْتُمْ ئیوه پیشان

تَعْلَمُونَ بتانزانیا (٩٥) مَا عِنْدَكُمْ ئه‌وه‌ی لاتانهٗ يَنْفَدَ ده‌بریټ و نامیئێ وَمَا و ئه‌وه‌ی عِنْدَ لای اللهُ خودا یهٗ

بَاقٍ ماوه‌یهٗ وَلَنَجْزِيَنَّ و بیگومان ئیمه‌ پاداشت ده‌ده‌ینه‌وهٗ اَلَّذِيْنَ ئه‌وانه‌ی صَبْرًا ئارامیانگرت و خۆیان راگرت

اَجْرَهُمْ پاداشتیان بِاَحْسَنَ به‌چاکتریی مَا كَانُوا ئه‌وه‌ی ئه‌وان پیشان يَعْمَلُونَ ده‌یانکرد (٩٦) مِّنْ و ئه‌و که‌سه‌ی

عَمِلَ کردی صٰلِحًا کاری چاک و به‌چاکی مِّنْ لَّهٗ ذِكْرٌ نِّیر اَوْ یان اُنْتِ مِی وَهُوَ و ئه‌و مُؤْمِنٌ برواداریټ

فَلَنُحْيِيَنَّهٗ ثُمَّ نَوَدُّهُ بِهِ دُنْيَايَ دَهِيژيڼين **حَيَوةَ** ژيانکي **طَيِّبَةَ** چاک و پاک و خوش **وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ** و به دُنْيَايَ هەر پاداشتيان ددهينهوه

أَجْرَهُم پاداشته کانيان **بِأَحْسَنَ** به چاکتريني **مَا كَانُوا** نهوهی پيشان **يَعْمَلُونَ** دهيانکرد **(۹۷)** **فَإِذَا** جاکاتي

قَرَأَتْ خوښدتهوه **الْقُرْآنَ** قورئان و کهلامی خودا **فَاسْتَعِذْ** نهوه پهنا ببه **بِاللَّهِ** بؤ خودا **مِنْ** له **الشَّيْطَانِ** شهيطنی

الرَّجِيمِ دهړکړاو له رحمة تي خودا (واته بلي اعوذ بالله من الشيطان الرجيم) **(۹۸)** **إِنَّهٗ** به دُنْيَايَ نهوه **لَيْسَ** نيه تي **لَهُ** (هيچ)

سُلْطٰنٌ به لکه و دهسه لاتی **عَلَى** به سهر **الَّذِينَ** نهوه (کهس) انه ی **ءَامَنُوا** برويان هيئا وه **وَعَلَى** و (تهنها) به

رَبِّهِمْ په روه ردگاريان **يَتَوَكَّلُونَ** پشتنده به ستن **(۹۹)** **إِنَّمَا** له راستيدا تهنها **سُلْطٰنُهُ** دهسه لاتی (ههيه) **عَلَى** به سهر

الَّذِينَ نهوانه ی **يَتَوَلَّوْنَهُ** نهوه ده که نه دوستيان **وَالَّذِينَ** و نهوانه شی **هُم** نهوان خويان **بِهِ** يتي

مُشْرِكُونَ هاوهل دانهر و موشريکن **(۱۰۰)** **وَإِذَا** وئه گهر **بَدَلْنَا** گوريمانه وه **ءَايَةً** ثايه تيک **مَكَانَ** له جيگای

ءَايَةً ثايه تيک (ی تر) **وَاللَّهُ** و خودا **أَعْلَمَ** زانتر و ئاگدارتره **بِمَا** به وهی **يُنَزِّلُ** داده به زئي **قَالُوا** گوتيان **إِنَّمَا** له راستيدا تهنها

أَنْتَ تُو **مُفْتَرٍ** دروهه لبه سته ی **بَلْ** به لکو **أَكْثَرُهُمْ** زوربه يان **لَا يَعْلَمُونَ** نازانن **(۱۰۱)** **قُلْ** بلي **تَزَلُّوْا** دايبه زاندوه

رُوحِ روحي **الْقُدُسِ** قودس و پاکی **مِنْ** له **رَبِّكَ** په روه رديگارت **بِالْحَقِّ** به حق و راستی و رهواي **لِيُثَبِّتَ** تا حتيگير بکات

الَّذِينَ نهوه (کهس) انه ی **ءَامَنُوا** برويان هيئا وه **وَهْدًى** و هيدايت و ريڼموونی بئ **وَبَشَرًى** و مرگيڼی بئ

لِلْمُسْلِمِينَ بؤ موسلمان و ملکه چان **(۱۰۲)** **وَلَقَدْ** و به دُنْيَايَ **نَعَلَّمَ** ئيمه ده زانين **أَنَّهُمْ** که نهوان **يَقُولُونَ** ده ئين

إِنَّمَا له راستيدا ههر **يُعَلِّمُهُ** نهوه فيرده کات **بَشَرًا** به شهر و مروفيکه **لِسَانَ** زماي **الَّذِي** نهوه کهسه ی

يَلْحَدُونَ لاده دن و خواره که نه وه **إِلَيْهِ** بؤی **أَعْجَمِيَّ** عهجه می یه و عهرې نييه **وَهَذَا** و نهوه **لِسَانَ** زمانیکي **عَرَبِيَّ** عاره ی

مُبِينٍ ديار و ئاشکرايه **(۱۰۳)** **إِنْ** به دُنْيَايَ **الَّذِينَ** نهوانه ی **لَا يُؤْمِنُونَ** بروا ناهين **بِأَيِّ** به ثايه ته کانی **اللَّهُ** خودا

لَا يَهْدِيهِمْ - **اللَّهُ** نهوه خودا (-نیشانيان ناداو و ريڼمونيان ناکات) **وَلَهُمْ** و بؤيان هه يه **عَذَابٍ** عه زاب و نه شکه نجه يه کی

أَلِيم زۆر به ژان و ئازار (۱۰۴) إِنَّمَا لَهُ رَاسْتِيدَا تَهْنَاهَا يَفْتَرِي - الْكَذِبُ درۆ (-هه ئنده به ستی) الَّذِينَ ئەوانەى

لَا يُؤْمِنُونَ بېروا ناهينين بَيَّاتٌ به ئايه ته كانى اللَّهُ خُودَا وَأُولَئِكَ و ئەوان هُم هه رخويان الْكَذِبُونَ درۆزنن (۱۰۵)

مَنْ و ئەوهى كَفَرَ كُوفرى كرد بِاللَّهِ به خودا مِنْ لَهُ بَعْدَ پاش إِيمْنَهُ بېروا هينانى إِلَّا مه گهر مَنْ ئەو كه سهى

أَكْرَهَ ناچار كرا وَقَلْبُهُ و دلى مُطْمَئِنٌّ ئارام گير بوو بِالْإِيمَنِ به بېروادارى وَلَكِنْ به لام مَنْ ئەو كه سهى

شَرَحَ دل خۆش و فەراح بكات بِالْكَفْرِ به كوفر و بى بېروايى صَدْرًا سينهى فَعَلَيْهِمْ ئەوه به سهريان ديت

غَضَبٌ خەشم و توورەىي مَنْ لَهُ اللَّهُ خُودَا وَلَهُمْ و بۆيان ههيه عَذَابٌ عەزاب و ئەشكه نجهيه كى عَظِيمٌ زۆر گه و ره و مه زن

(۱۰۶) ذَلِكَ ئەويان بِأَنَّهُمْ به هوى ئەوهى اسْتَحَبُوا ئەوان زياتر خۆشهيان ويست الْحَيَاةَ ثِيَابِي الدُّنْيَا دُونِيا

عَلَى به سه ر الْآخِرَةَ ثِيَابِي دوايى وَأَنْ و بېگومان اللَّهُ خُودَا لَا يَهْدِي رينموونى ناكات الْقَوْمَ خەلك و قه و مى

الْكَافِرِينَ كافر و ناشوكر (۱۰۷) أُولَئِكَ ئەوان الَّذِينَ ئەوانه ن كه طَبَعَ - اللَّهُ خُودَا (-مۆرى كرده) عَلَى سه ر

قُلُوبِهِمْ دله كانيان وَسَمِعِهِمْ و گوڤيان وَأَبْصَرِهِمْ و چاوان و بينايان وَأُولَئِكَ و ئەوان هُم هه رخويان

الْغَفْلُونَ غافل و بيناگان (۱۰۸) لَا جَرَمَ گومانى تيا نيه أَنَّهُمْ به دنيايى ئەوان فِي لَهُ الْآخِرَةَ رۆزى دوايى

هُم هه رخويانن انْخَسِرُونَ زيانمه ندان (۱۰۹) ثُمَّ پاشان إِنَّ به دنيايى رَبَّكَ پهروه رديگارت لِلَّذِينَ بۆئهوانهى

هَاجَرُوا كوچيان كرده مِنْ لَهُ بَعْدَ دواى مَا فِتْنُوا ئەوهى توشى به لا کران و تافىكرانه وه ثُمَّ ئينجا

جَاهِدُوا تىكوڤشاون و جيهاديان كرده وَصَبْرًا و ئاراميانگرت و خويان راگرت إِنَّ به دنيايى رَبَّكَ پهروه رديگارت مِنْ لَهُ

بَعْدَهَا دواى ئەوه لَغُفُورٌ هه ر زۆر لىبوردهى رَحِيمٌ ئەوپه رى ميه ره بان و به به زه بيه (۱۱۰) يَوْمَ ئەوپرۆڤهى تَأْتِي -

كُلَّ هه موو نَفْسٍ نه فس و كه سىك (-ديت) يُجَادِلُ ده مه قاله و گفتوگو ده كات عَنْ لَهُ جِيَا تى نَفْسَهَا خودى خوى

وَتَوَقَّى و ته واپ يى ده دري ته وه كُلَّ هه موو نَفْسٍ نه فس و كه سىك مَا (پاداشتى) ئەوهى عَمِلَتْ كرده بووى

وَهُمْ و به دُنْیایِ ئهوان لَا یُظْلَمُونَ سته میان لیناکریت (۱۱۱) وَضَرَبَ و دایرِشت و هینایه وه اَللّٰهُ خدا

مَثَلًا نمونه یه ک: قَرِیةً گوند و نشینگایه ک کَانَتْ پیشتَر - ءَامِنَةً بَی ترس و بَی خه مَطْمَئِنَّةً ئارام و هیمن (-بوو)

یَأْتِيهَا بۆی ده هات رِزْقُهَا خوراک و رِزْقِ خوی رَغَدًا رۆزیه کی زۆری بَی ماندوو بوون مِّنْ له کُلِّ هه موو مَكَانَ لایه که وه

فَكَفَرَتْ جا کوفریکرد و ناشوکرانه بوو بِأَنعَمَ به رامبه ر ناز و نیعمه ته کانی اَللّٰهُ خدا فَأَذَقَهَا ئیتر - اَللّٰهُ خدا (-پیدایانی چه شت)

لِبَاسٍ بۆشتاکی الْجُوعِ برسیتی وَالْخَوْفِ و ترس بِمَا به وهی کَانُوا پیشتَر یَصْنَعُونَ ئهوان ده یانکرد (۱۱۲)

وَلَقَدْ و به دُنْیایِ جَاءَهُمْ بۆیان هات رَسُولٌ په یامبه رنیک مِّنْهُمْ لهوان فَكَذَّبُوهُ جا به درؤیان دانا فَأَخَذَهُمْ جا راپیچیکردن

الْعَذَابِ عه زاب و ئه شکه نه که وَهُمْ له کاتی ئهوان- ظَلِمُونَ سته مکار (-بوون) (۱۱۳) فَكُلُوا جا بخون بِمَا له وهی

رَزَقَكُمْ پیداون اَللّٰهُ خدا حَلَالًا به حه لالی طَيِّبًا و پاکی وَاشْكُرُوا و سوپاسگوزاری بکه ن نِعْمَتِ ناز و نیعمه تی اَللّٰهُ خدا

إِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه إِيَّاهُ ههر ئه و تَعْبُدُونَ ده په رستن (۱۱۴) إِنَّمَا له راستیدا ههر ئه وانه ی حَرَمَ قه ده غه کردوه

عَلَيْكُمْ له سه رتان: الْمَيْتَةَ مرداربوو وَالْدَّمِ و خوین وَلَحْمٍ و گوشتی الْخَنِزِيرِ به راز وَمَا و ئه وهی أَهْلَ کرابیته قوربانی

لِغَيْرِ بۆ غه یری اَللّٰهُ خدا بِهِ یی فَنَ جا هه رکه سی اضْطُرَّ ناچاربوو غَيْرَ وه نه بَی بَاغِ خوی داواکارو ده سترئیکار (بیت)

وَلَا عَادَ و گه راوه و دووباره کار (بیت) فَإِنَّ به راستی اَللّٰهُ خدا غَفُورٌ ئه و په یری لیبورده ی رَّحِيمٌ ئه و په یری میهره بان و به به زه ییه

(۱۱۵) وَلَا تَقُولُوا و نه ئین لِمَا به وهی تَصِفَ - أَلَسِنَتُكُمْ زمانه کانتان (-وه سفی ده کات) الْكُذِبِ به درؤ هَذَا ئه وه

حَلَلٌ حه لال ه وَهَذَا و ئه وه حَرَامٌ حه رامه لَتَفْتَرُوا تا هه لبه ستن عَلَى له سه ر اَللّٰهُ خدا الْكُذِبِ درؤ إِنَّ به دُنْیایِ

الَّذِينَ ئه وانه ی يَفْتَرُونَ هه لده به ستن عَلَى له سه ر اَللّٰهُ خدا الْكُذِبِ درؤ یان لَا يُفْلِحُونَ رِزگاریان نابیت و سه رفراز نابن

(۱۱۶) مَتَّعَ رابوئینیکِ قَلِيلٌ که ه وَهُمْ و بۆیان هه یه ، هه یانه عَذَابِ عه زاب و ئه شکه نه که یی أَلِيمٌ زور به ئازار

(۱۱۷) وَ عَلَى و له سه ر الَّذِينَ ئه وانه ی هَادُوا جوو بوون حَرَمْنَا قه ده غه و حه راممانکرد

مَا قَصَصْنَا ثَهْوَى گپراومانهوه و خوئندمانهوه عَلَيْكَ لهسهرت مِنْ له قَبْلَ پيشا وَمَا وَ-

ظَلَمْنَهُمْ ئيمه زولم و ستهممان لى (-نه) کردن وَلَكِنْ بهلام كَانُوا تهوان پيشتر أَنْفُسَهُمْ له خويان

يَظْلُمُونَ زولم و ستهممان دهکرد (۱۱۸) ثُمَّ پاشان إِنَّ بهدنيايى رَبَّكَ پهروهديگارت لِلَّذِينَ بۆتهوانهوى

عَمِلُوا کردوويانه اَلْسُوء خرابه بِجَهْلَةٍ به نهفامى و نهزانى ثُمَّ پاشان تَابُوا پهشيمان بوونهوه و گهپانهوه مِنْ له بَعْد دواى

ذَلِكَ تهوه وَأَصْلَحُوا و چاك بوون إِنَّ بهدنيايى رَبَّكَ پهروهديگارت مِنْ له بَعْدَهَا دواى تهو لَغْفُورٌ ههر زور ليبوردهى

رَحِيم زور ميههربان و بهبهزهپى و بهخشنده يه (۱۱۹) إِنَّ بهدنيايى اِبْرَاهِيمَ (بيغهمبهه) ئيبراهيم كَان -

أُمَّةٌ ئوممهت و گهلتيك (-بوو) قَاتِلًا تهواو تهواو ملكهچ بوو لِلَّهِ بۆ خودا حَنِيفًا رپولهراستى وَلَمْ يَكْ وههرگيز- مِنْ له

اَلْمُشْرِكِينَ موشريك و هاوبهشدانهران (-نهبوو) (۱۲۰) شَاكِراً سوپاسگوزار بوو لِأَنْعَمِهِ بۆ ناز و نيعمهتهكانى

أَجْتَبَاهُ ههئيژاردبوو وَهَدَاهُ و پينمايى كردبوو إِلَى بۆ صِرْطٍ شا ريگاييكي مُسْتَقِيم راست و رهوان (۱۲۱)

وَأَتَيْنَاهُ و پيمان دا فِي له اَلدُّنْيَا دنيا دا حَسَنَةً چاكهپى وَإِنَّا و بهدنيايى تهو فِي له اَلْآخِرَةِ رۆژى دوايى لَمِنْ ههرله

اَلصَّالِحِينَ پياوچاكانه (۱۲۲) ثُمَّ پاشان أَوْحَيْنَا سروس و نيگمانكرد إِلَيْكَ بۆتۆ أَنْ اَنْ اَتَّبَعَ بكهوه دواى

مِلَّةً ميلهت و ئاينى اِبْرَاهِيمَ (بيغهمبهه) ئيبراهيم حَنِيفًا رپولهراستى وَمَا وَ- كَان -- مِنْ له

اَلْمُشْرِكِينَ موشريك و هاوبهشدانهران (-نه--بوو) (۱۲۳) إِنَّمَا لهراستيدا - جَعَلَ -- اَلسَّبْتَ رۆژى شهممه و پشو

عَلَى (-ههر) له سهر اَلَّذِينَ تهوانه (-دانرا) اَخْتَلَفُوا كه ناتهبا بوون فِيهِ تيايدا وَإِنَّ و بهدنيايى رَبَّكَ پهروهديگارت

لِيَحْكُم دادوهرى دهكات له بَيْنَهُمْ نيوانيان يَوْمَ رۆژى اَلْقِيَمَةِ قيامهت (ههلسانهوه لهگۆرهكان و بهپاوهستان له مهيدانى مهحشره)

فِيمَا لهوهى كَانُوا تهوان پيشان فِيهِ تيايدا يَخْتَلِفُونَ ناتهبهبيان دهکرد (۱۲۴) أَدْعَ بانگ بكه إِلَى بۆلاى

سَبِيل ريگايى رَبَّكَ پهروهديگارت بِالْحِكْمَةِ بهحيكمهت و كارزانى وَالْمَوْعِظَةِ و ئاموژگارى اَلْحَسَنَةِ چاك

وَجَدْتَهُمْ وَگفتوگو بکه له گه لیان بِأَلَّتِي بهوهی هِي ئەو أَحْسَن چاکترین ه إِنَّ به دنیایي رَبَّكَ پهروه ریگارت هُو خوی

أَعْلَم زانتر و ئاگادارتره بَمَنْ به نهوهی ضَلَّ وئَل و گومرا بوو ه عَنْ له سَبِيلِهِ رِیگای وی وَهُوَ و هه رخوشی

أَعْلَم زانتر و ئاگادارتره به بِالْمُهْتَدِينَ ریناسان و هیدایه تدر اوان (۱۲۵) وَإِنْ و نه گهر عَاقِبَتُمْ سزاتاندا

فَعَاقِبُوا ئەوه سزا بدهن بِمِثْلِ به جوړی مَا عُوْقِبْتُمْ ئەوهی ئیوه سزادران بِهِ یی وَلَئِنْ و نه گهر یتوو

صَبَرْتُمْ ئارام بگرن و خوړاگرن هُو ئیتر ئەوه هه رخوی خَيْرٌ چاکتر ه لِلصَّابِرِينَ بۆ ئارامگر و خوړاگره کان (۱۲۶)

وَأَصْبِرْ و ئارامبگره و خوړاگره وَمَا و- صَبْرُك ئارامگرتنت (-نیه) إِلَّا ئیلا بِاللّٰهِ به خودا وَلَا تَحْزَنْ و خهم مه خو

عَلَيْهِمْ لیان وَلَا تَكْ و هه رگیز تۆ- فِي له ضَيْقٍ تهنکی و نارېحه تی (-مه به) مِمَّا لهوهی يَمْكُرُونَ ئەوان پلانریزی بۆ ده کهن

(۱۲۷) إِنَّ به دنیایي اللّٰه خودا مَعَ له گهلَ الَّذِينَ ئەوانه یه اتَّقُوا له خودا ترساون و پارێزکار بوون

وَالَّذِينَ و (له گهل) ئەوانه یه هُمْ که خویان مُحْسِنُونَ چاک و چاکه کارن (۱۲۸)